

318. Jer, mindnyájan örüljünk

Debrecen, 1774.

em /D C G /F# em D
em D em em D/F# G D

Jer, mind - nyá - jan ö - rül - jünk, És szí - vünk - ben ví - gad - junk,

G/H A H7 em
hm am hm em

Mert szü - le - tett Úr Jé - zus ne - künk.

em D em em D/F# G D hm am hm em
2. Kit az Atya Úr Isten, Könyörülvén emberen, Elbocsájta teljes időben.

em D em em D/F# G D hm am hm em
3. Elhagyá gazdagságát, Véghetetlen országát, Hogy érettünk adja Őmagát.

em D em em D/F# G D hm am hm em
4. Ő életnek adója, Szívek vígasztalója, Lelkünk megvilágosítója.

em D em em D/F# G D hm am hm em
5. Azért jöve, hogy éljünk, Isten kedvébe essünk, Érdeméből kegyelmet nyerjünk.

em D em em D/F# G D hm am hm em
6. Nagy szeretet mindenhez, Hogy Isten emberekhez Jöve, fertelmes bűnösökhöz.

em D em em D/F# G D hm am hm em
7. Akik benne nem bíznak, Sőt bízni sem akarnak, Örök halállal mind meghalnak.

em D em em D/F# G D hm am hm em
8. Mi azért e felségben, Emberré lett Istenben: Higyjünk mi egy reménységünkben.

Várad, 1566.

